

λίαν βιαστικοῦ, ἐκ μεταφ. τῆς θηλαζούσης αἰγὸς βιαζομένης μετὰ τὴν βοσκὴν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς θηλασμόν Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν.) Ἡ θάλασσα εἶναι γάλα (ἀφρώδης ἐκ τῆς τριχυμίας) Κύθηρ. Ὅτ' τὰ γάλατα (εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς τυροκομίας) Αἰτωλ. Μπαίνει 'ς τὸ γάλα (ἐπὶ τοῦ συμμετέχοντος εἰς κέρδος ἐκ μεταφ. τῶν πρὸς τυροκομίαν συνεταιριζομένων ποιμένων) Κρήτ. Σινίζει τοῦ γαλάτου (ἀποπνέει ὁσμὴν ὀξίνου γάλακτος) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἀρμέγω ἓνα γάλα τὴν ἀγελάδα - τὴν κατοῖκα κττ. (ἄπαξ τῆς ἡμέρας) Σῦρ. Μοῦ κόλλησε σὰ ἀῆς μάννας μου τὸ γάλα (ἐπὶ πράγματος καταστάντος ἰσχυρῶς ἐπιθυμητοῦ) Κρήτ. Ἐγὼ 'χου τοῦ γάλα (ἐμὲ εὐνόησεν ἡ τύχη) Λέσβ. || Παροιμ. Κάηκε 'ς τὸ γάλα, φουῶ καὶ τὸ γιανούρι (ἐπὶ ἀνθρώπου παθόντος καὶ προφυλαττομένου καὶ ὅπου οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος) κοιν. Κι ἀπὸ τῆ στέρφα γίδα βγάξει γάλα (ἐπὶ τοῦ ἱκανοῦ νὰ κερδίσῃ ὅθεν δὲν ἐλπίζει τις) πολλαχ. Ἀσ' σὸν ἀρνικὸν τὸ γαῖδαρον γάλαν ἐβγάλλ' καὶ παίρ' (ἀπὸ τὸν ἀρσενικὸ γαῖδαρο βγάξει καὶ παίρνει γάλα, συνών. τῇ προηγουμένῃ) Χαλδ.

Ἄλλα εἶν' τ' ἄλλα | κι ἄλλο τῆς Παρασκευῆς τὸ γάλα (ἐπὶ πραγμάτων καὶ περιστάσεων διαφορωτάτων) σύνηθ. || Γνωμ.

Τοῦ γάλα τρέφει τοῦ πιδι κι οὐ ἤλιους τοῦ μονοκάρ' | κι τοῦ κρασί τοῦ γέρουντα τοὺν κάνει παλληκάρ' Μακεδ. (Βέρ.) || Ἄσμ.

Οἱ εἰς ἀλέθουν μὲ νερὸ κ' οἱ εἰς μὲ τὸ γάλα καὶ 'ς τὸν ἀφρὸ τοῦ γαλατιοῦ τρία κοράσια πλένουν Πελοπν. (Πάτρ.)

Ἀσπρη 'σαι σὰ δὰ γάλατα ποῦ βγάνουν οἱ προβάτες, ξεχωριστὴ 'σ', ἀγάπη μου, ἀπὸ σοῖ μαυρομμάτες Κρήτ. || Ἐν συνεφ. μὲ τὸ ἐπίθ. γλυκὺς Κύπρ. (Λεμεσ. Πάφ.) Πόντ. (Πλάταν. Τρίπ.): Γλυκὺν γάλαν Πλάταν. Τρίπ. Γλυτὸν γάλαν Λεμεσ. Πάφ. Ὁ πληθ. Γάλατα τοπων. Ἡπ. β) Ὑπὸ τὸν τύπ. γάλαν ὄξινον τὸ κοινὸν γιανούρι Κύπρ. (Λεμεσ. Πάφ.) γ) Τὸ ὀξύγαλα, τὸ γιανούρι Θράκ. (Σιρέντζ.) Πόντ. (Πλάταν. Τρίπ.) δ) Ὑπὸ τὸν τύπ. τῆς παραμάννας τὸ γάλα, τὰ λευκὰ στίγματα τῶν ὀνύχων Θράκ. (Κασταν.) 2) Ὁ γαλακτώδης ὁπὸς φυτῶν καὶ καρπῶν κοιν.: Φρ. Εἶναι 'ς τὸ γάλα τοὺς τὰ στάρια (δὲν ἔχει πῆξει ἀκόμη ὁ καρπὸς) κοιν. Ἀπὸ τῆς συκεῆς τὸ γάλα (ἐπὶ συγγενείας λίαν ἀπομακρυσμένης ἢ ἀνυπόφορου) πολλαχ. || Ἄσμ.

Φίδια μοῦ μαγερέψανε μὲ τῆς συκεῆς τὸ γάλα γιὰ νὰ τὰ φάγω ν' ἀρνηθῶ τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα Θεσσ. (Ὁλυμπ.) Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. 3) Τὸ διάλυμα τῆς ἀσβέστου Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦ πέρασα γάλα τοῦ σπὶτ' (τὸ ἄσπρισα).

γάλα ἡ, Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους πβ. τὸ στόμα καὶ ἡ στόμα κττ.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀραβοσίτου ἐν τῇ πρώτῃ γαλακτώδει συστάσει τῆς.

γαλά ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα.

Ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγονται τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἰγες.

γαλάγρα ἡ, Μακεδ. (Κοζ.) — Λεξ. Κομ. Μπριγκ. γαλάγρα Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) — Λεξ. Γαζ. (λ. ἐκ-πισστήριον).

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γαλεάγρα = παγὶς δι' ἧς συλλαμβάνονται γαλαί. Διὰ τὸν παρεκτεταμένον τύπ. γαλάγρα πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 309.

1) Ἐργαλεῖον τῶν πεταλωτῶν Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) — Λεξ. Κομ. Μπριγκ. Συνών. ντανάλα. 2) Πισστήριον τῶν βιβλιοδετῶν Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ. Κοζ.) 3) Πισστήριον ἐλαιοτριβείου Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) — Λεξ. Γαζ.

γαλάδερφος ὁ, Ἡπ. κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ. 412 γαλάδερφος Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀδερφός.

Ὁ υἱὸς τῆς τροφοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆς γαλουχηθὲν ξένον βρέφος.

γαλαετός ὁ, Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἀετός.

Ὁρνέον μέγα λευκόν.

γαλαζάγκαθο τό, Θράκ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

Ὁνομα ἀκάνθης μὲ ἀνθη κυανᾶ.

γαλαζγίζω Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαλάζιος.

Γίνομαι ὑποκύανος: Ἐγαλάζισε νὰ κλαίῃ τὸ παιδί. Συνών. γαλαζεύω, γαλαζώνω 1 β.

γαλαζένιος ἐπίθ. ΣΜαρτζώκ. Ποιήμ. 23.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαλάζιος μετασχηματισθέντος κατὰ τὰ εἰς -ένιος ἐπίθετα.

Γαλάζιος, ὁ ἰδ.: Ποιήμ.

Ἀφήστε νὰ περάσω | τὰ γαλαζένια μάκρη,

νὰ τρέξω ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη | γὰ νὰ 'βρῶ τὸ Θεό.

γαλαζεύω Θράκ. (Σηλυβρ. Τζετ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαλάζιος.

Γαλαζγίζω, ὁ ἰδ.: Ἡ λεχοῦσα, ὅταν τσαλαπατηθῇ, δὲ μπορεῖ νὰ πάρῃ ἀνάσα, γαλαζεύ'νε τὰ χεῖλη καὶ τὰ νύχια τῆς.

γαλαζιοκίτρινος ἐπίθ. ΣΣκίπης ἐν Ν. Ἐστ. 19 (1936) 386. γαλαζιοκίτρινος Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τῶν ἐπίθ. γαλάζιος καὶ κίτρινος.

Ὁ ἔχων χρῶμα κυανοῦν καὶ κίτρινον ἢ ὁ ὢν κυανοῦς καὶ κίτρινος.

γαλάζιος ἐπίθ. κοιν. γαλάζιους βόρ. ἰδιώμ. γαλάζιος Κρήτ. Τήλ. κ. ἀ. — Λεξ. Δημητρ. γαλάζιος Ἡπ. (Ζαγόρ.) Σάμ. κ. ἀ. γάλαζους Μακεδ. γαλάτζιος Σίφν. γαλαζὸς Λεξ. Βλαστ. 348.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. γαλάζιος κατ' ἀναγραμματισμὸν ἐκ τοῦ γαλαίζος παρὰ τὴν μετοχ. γαλατίζον τοῦ ρ. γαλατίζω, ὁ ἀπὸ τοῦ μεταγν. οὐσ. κάλαῖς = πολύτιμος λίθος κυανοῦ χρώματος πρασινίζοντος. Ἀχμέτ Ὀνειροκρ. κεφ. 217, 20 «οὐσίον γαλατίζον ἢ βένετον». Πβ. Δουκ. (λ. καλλάινος), Κορ. Ἑλλην. Βιβλιοθ. Πάρεργ. τόμ. 4, 131 καὶ Λεξ. Liddell - Scott - Κωνσταντινίδου (λ. κάλαῖς). Τὸ γαλάζιος κατ' ἀπώλειαν οὐρανώσεως τοῦ ζ. Τὸ γάλαζους ἐτονίσθη κατὰ τὰ χρωμάτων δηλωτικὰ ἐπίθ. κίτρινος, κόκκινος, πράσινος, τὸ δὲ γαλαζὸς κατὰ τὸ συνών. γαλανός.

1) Ὁ ἔχων τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα ἢ ὁ ὢν κυανοῦς κοιν.: Γαλάζιος οὐρανός. Γαλάζια πέτρα. Γαλάζιο αἷμα - φόρεμα - φουστάνι - χρῶμα κττ. κοιν. Γαλάζιο φῶς ΖΠαπαντων. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 332. Γαλάζιος ἡσκίος ΚΧατζοπ. Πύργ. Ἀσπροπότ. 12. Συνών. γαλανός (1) Α 1. 2) Οὐδ. οὐσ. α) Τὸ κυανοῦ χρώματος ἔνδυμα κοιν.: Ἄσμ.

**Άλλες φοροῦν τὰ κόκκινα καὶ ἄλλες φοροῦν γαλάζια, γαλάζια καταγάλαζια, λογειοῦντ' ἀρχοντοποῦλλες*

**Ηπ. β)* Χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα ἐγχώριον κυανοῦ χρώματος, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνονται ἀνδρικά καὶ γυναικεῖα ἐνδύματα **Ηπ. (Ζαγόρ.)*

γαλαζοαίματος ἐπίθ. σύνηθ. γαλαζοαῖμος σύνηθ.

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. αἷμα. Τὸ γαλαζοαῖμος κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.*

Εἰρων. ἐκεῖνος εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ῥέει αἷμα κυανοῦν, ὃ εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἀριστοκρατῆς: Γαλαζοαῖμος ἀριστοκρατία.

γαλαζοβαμμένος ἐπίθ. πολλαχ.

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ βαμμένος μετοχ. τοῦ ρ. βάφω.*

**Ο βαμμένος μὲ χρώμα κυανοῦν.*

γαλαζοθώρητος ἐπίθ. *ΙΠολέμ. Σπασμέν. μάρμαρ. 152.*

**Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ θωρητός < θωρῶ.*

**Ο φαινόμενος κυανοῦς: Ποίημ.*

Ποῦ πάει καὶ ὅλο σηκώνεται ψηλὰ πρὸς τὰ γαλαζοθώρητα τὰ οὐράνια;

γαλαζοκίτρινος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλαζουκίτρινος *Μακεδ. (Βελβ.) κ. ἄ.*

**Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ κίτρινος.*

Κυανοῦς καὶ κίτρινος.

γαλαζολούλουδο τό, *ΚΠαλαμ. Πεντασύλλ. 115.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. λουλούδι.*

**Ανθος κυανοῦ χρώματος. Συνών. γαλανολούλουδο.*

γαλαζόμαυρος ἐπίθ. *ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιάν. 73—Λεξ. Δημητρ. Βλαστ. 348.*

**Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ μαῦρος.*

**Ο ἔχων χρώμα βαθὺ κυανοῦν ἀποκλῖνον πρὸς τὸ μαῦρον ἐνθ' ἄν.: Οἱ ἄγριες βουρδουλγές τοῦ ἀγᾶ ζώνουν τὸ μελαχρινὸ κορμί του μὲ ζωνάρια γαλαζόμαυρα (ἐκ διηγ.) ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἄν.*

γαλαζομμάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλαζομμάτης *Θήρ.*

**Εκ τοῦ οὐσ. γαλάζιος, τοῦ οὐσ. μάτι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ης.*

**Ο ἔχων ὀφθαλμοὺς γαλανούς: *Ο Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ γαλαζομμάτη! (πιστεύεται ὅτι οὗτος εἶναι κακὸς καὶ βάσκανος). Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαλανομμάτης.*

γαλαζοντυμένος ἐπίθ. *ΑΚαρκαβίτσ. Λόγ. πλώρ. 20.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ ντυμένος μετοχ. τοῦ ρ. ντύνω.*

**Ο φέρων ἐνδυμασίαν κυανοῦ χρώματος. Συνών. γαλαζοφορεμένος, γαλανοφορεμένος.*

γαλαζόπετρα ἡ, κοιν. γαλαζόπιτρα βόρ. ἰδιώμ. γαλαζγίοπετρα *Κῶς.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. πέτρα.*

1) **Ο πολύτιμος λίθος κάλαϊς Λεξ. Βλαστ. 483 Δημητρ. 2) *Ο θεικὸς χαλκὸς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ διάλυμα, δι' οὗ ραντίζουν τὰς ἀμπέλους κατὰ τοῦ περονοσπόρου κοιν. Συνών. ἀλογολίθι, ἀλογόπετρα, μαβιά πέτρα, πέτρα, χαλκός. 3) *Ο σχιστόλιθος ΔΛουκοπ. Αἰτωλ. οἰκῆς. 41—Λεξ. Βλαστ. 481.*

γαλαζοπράσινος ἐπίθ. σύνηθ.

**Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ πράσινος.*

**Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν καὶ πράσινον ἢ ὁ ὢν κυανοῦς καὶ πράσινος ἐνθ' ἄν.: Μάτια - νερὰ γαλαζοπράσινα. Χρῶμα γαλαζοπράσινο σύνηθ. Γαλαζοπράσινη καταχνιά ΑΚαρκαβίτσ. Λόγ. πλώρ. 71. || *Ἀσμ.*

Χίλοι καὶ δγὼ τὸν πλάκωσαν, χίλοι καὶ δγὼ τὸν πιάγουν οὔλοι γαλαζοπράσινοι καὶ κοκκινσκομφᾶτοι

Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

γαλαζούδι τό, *Θράκ.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούδι.*

Τὸ φυτὸν βούγλωσσον.

γαλαζούλλα ἡ, *ΠΒλαστοῦ *Αργ. 337 καὶ Λεξ. 477.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούλλα.*

Φυτὸν τι μὲ γαλάζια ἄνθη.

γαλαζοφέρω *ΠΜελισσιώτ. Θυμιούλ. 18.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ ρ. φέρω, δι' ὃ ἰδ. φέρνω.*

**Εἶπω χρώμα κυανοῦν: Ποίημ.*

Τὴν ἀγαπῶ τὴ θάλασσα, ὅπου γαλαζοφέρει, γιὰτὶ καὶ ἡ ἀγάπη μου γαλάζια εἶν' ντυμένη.

γαλαζοφορεμένος ἐπίθ. *Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζοφορεμένος Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζιουφορεμένους Μακεδ. (Χαλκιδ.)*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ φορεμένος μετοχ. τοῦ ρ. φορῶ.*

1) *Γαλαζοντυμένος, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Ἀσμ.*

Οὔλα τὰ κορίτσια τὰ εἶδα | μὲ τὰ γέλια μὲ τὰ χάρδια, μὲ γαλαζοφορεμένη | μῶχει τὴν καρδιά καημένη

*Παρνασσ. 2) *Εκεῖνος ποῦ φορεῖ καλοπλυμένα καὶ καλολουλακισμένα ἐσώρουχα, καθαρὰ καὶ λευκὰ (κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ γάλα) Στερελλ. (Παρνασσ.)*

γαλαζόχορτο τό, *Λεξ. Δημητρ.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. χόρτο.*

Τὸ φυτὸν εὐφόρβιον ἢ λαθυρίς (euphorbium lathyris).

γαλαζόχρυσος ἐπίθ. *Σκῦρ.*

**Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ χρυσός.*

**Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν χρυσίζον.*

γαλαζόχρωμος ἐπίθ. *Λεξ. Δημητρ.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. χρώμα.*

**Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν.*

γαλάζωμα τό, *Ίκαρ. Πελοπν. (Μεσσ.)—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 363.*

**Εκ τοῦ ρ. γαλαζώνω.*

1) *Τὸ νὰ γίνῃ τις ὑποκύανος Λεξ. Αἰν. 2) Τὸ διὰ διαλύματος θεικοῦ χαλκοῦ ράντισμα Πελοπν. (Μεσσ.)*

γαλαζώνω **Ηπ. Ίκαρ. Πελοπν. (*Ανδροῦς. Μεσσ.) κ. ἄ.—ΚΧρηστομ. Κερέν. κούκλ. 6—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 348. γαλαζώνου Μακεδ. (Σίτοβ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζιώνω ΜΦιλήντ. Θρῶλ. 15.*

**Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος.*

1) *Φαίνομαι κυανοῦς ΚΧρηστομ. ἐνθ' ἄν.: Ν' ἀπλώσῃ ἓνα δγὼ ρουχαλάκια... ποῦ γαλάζωναν ἀπ' τὸ λουλάκι ἀπάνω'ς τὸ σκοινί. β) Λαμβάνω χρώμα ὑποκύανον ἀποκλῖνον πρὸς τὸ μέλαν *Ηπ. Μακεδ. (Σίτοβ.) Στερελλ. (Παρνασσ.)—Λεξ. Αἰν. Βλαστ.: Γαλάζωσαν τὰ χεῖλη του ἀπὸ τὸ κρύο Λεξ. Αἰν. || *Ἀσμ.*

